

[Indenrigsministeren.]

går ud fra, at tjenestemandsbetænkningen meget snart foreligger og kan give anledning til drøftelser inden for samrådet.

Til hr. Hastrup vil jeg gerne sige, at jeg vil være meget betænkelig ved at foretage delvise ændringer i den ordning, der nu gennem en årrække har været gældende, og jeg er enig med hr. Hastrup i, at praktiske grunde taler for en forlængelse. Jeg tror, vi skal forlænge loven uændret for en 2-årig periode. Jeg er heller ikke ganske sikker på, at det vil blive opfattet som rimeligt at foretage en ændring i den retning, hr. Hastrup tænkte på.

Til hr. Sigsgaard vil jeg gerne sige, at jeg ikke kan give sikkerhed for, at der sker en hurtig behandling i hovedstadssamrådet, men jeg håber, man dér forstår, at det er begrænset, hvilken tid man har til at finde frem til en frivillig løsning. Ellers må folkettinget gribe ind. Vi kan ikke være i den situation, at vi — som jeg håber det — i 1970 har gennemført en omlægning af kommunestrukturen i væsentlige dele af landet, i hvert fald omkring alle centralkommuner, en omlægning af amtsgrænser o. s. v., og at hovedstadsområdet da ligger tilbage. Det er nødvendigt, man i hovedstadsområdet forstår, at nu må man handle, hvis man vil handle under frihed.

Jeg gentager mit forsigtige håb om, at det er sidste gang, denne lovgivning forlænges, og jeg takker for den — omend ikke alt for glade — tilslutning, jeg forstod der fra alle sider var til endnu en gang at forlænge denne lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

(Lovforslaget (nr. 41) findes i tillæg A. sp. 883, fremsættelsen i tidenden sp. 42).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om kommunernes styrelse.

(Lovforslaget (nr. 40) findes i tillæg A. sp. 801, fremsættelsen i tidenden sp. 42).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ove Hansen: Det er tredje gang, de to foreliggende lovforslag er genstand for en første behandling, og derfor skal jeg ikke komme med mange bemærkninger. Jeg kan henvise til, hvad jeg har sagt ved de to tidligere førstebehandlinger.

Jeg vil dog gøre nogle enkelte bemærkninger i anledning af, at lovforslagene har været genstand for drøftelse i de kommunale organisationer. Det er forståeligt og naturligt, at vi drøfter dem dér, og det er også tilsigtet med behandlingerne her, at befolkningen skal gøres bekendt med forslagernes indhold.

Hvad angår lovforslaget om kommunernes styrelse, tror jeg, man i det store og hele er tilfreds. Problemerne vedrører lovforslaget om den kommunale inddeling, og det er forståeligt, at der her er et problem omegnskommunerne og centralkommunerne, købstæderne, imellem. Vi mærkede det på Bymæssige Kommuners årsmøde, hvor man i nogen grad var betænkelig ved, at en hel del af medlemskommunerne, forstadskommunerne, måske skulle indlemmes i købstæderne. Jeg kan godt forstå, at man fra Bymæssige Kommuners side er lidt utilfreds med eller lidt ked af en sådan løsning, for mange af kommunerne har løst deres opgaver på en god og tilfredsstillende måde. Men det skal erkendes, at er en købstadskommune indeklemt i det lille samfund, som kan findes i en købstad og omegnskommune, er det nødvendigt, at de finder sammen til en løsning. Derfor er det hensigten, at når der eksisterer ét samfund, skal det samtidig udgøre én kommune.

Man har fra Bymæssige Kommuners side talt om, om det ikke var muligt at etablere et særligt fællesskab forstadskommuner og købstadskommunen imellem. Det er muligt, det var en løsning, men jeg tror dog, den er vanskelig at praktisere. For skal man have